

- 2) Czy wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG należy dokonywać w ten sposób, że zakresem stosowania tej dyrektywy objęte są jedynie umowy zawarte pomiędzy przedsiębiorcami i konsumentami, których przedmiotem jest sprzedaż towarów lub usług bądź, że w zakres jej stosowania wchodzi również umowy akcesoryjne (umowa gwarancji, poręczenia) względem umowy kredytu, której beneficjentem jest spółka handlowa, zawarte przez osoby fizyczne niemające żadnych powiązań z działalnością spółki handlowej i działające w celach niemieszczących się w zakresie ich działalności zawodowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 19 lutego 2015 r. – Paul Vervloet i in., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensche Famenne/Ministerraad, interwenient: Arcofin CVBA i in.

(Sprawa C-76/15)

(2015/C 171/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensche Famenne

Strona pozwana: Ministerraad

Interwenienci: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i 3 dyrektywy 94/19/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, w danym wypadku w związku z art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz ogólną zasadą równości należy interpretować w ten sposób, że
- a) nakładają one na państwa członkowskie zobowiązanie do objęcia gwarancją w taki sam sposób udziałów w spółdzielniach prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych, co depozytów?
 - b) stoją na przeszkodzie temu, że państwo członkowskie zleca jednostce odpowiedzialnej częściowo za gwarancje depozytów, o których mowa w tej dyrektywie, również objęcie gwarancją do wysokości kwoty 100 000 EUR wartości udziałów osób fizycznych będących udziałowcami spółdzielni prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych?
- 2) Czy decyzja Komisji Europejskiej z dnia 3 lipca 2014 r. ⁽³⁾ w sprawie pomocy państwa SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) wdrożonej przez Belgię – Program gwarancji chroniący udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych jest zgodna z art. 107 i art. 296 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w takim zakresie, w jakim w ten sposób program gwarancji będący przedmiotem tej decyzji jest zakwalifikowany jako nowa pomoc państwa?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy art. art. 107 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że program gwarancji państwa przyznany względem osób fizycznych będących udziałowcami spółdzielni prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych w rozumieniu art. 36/24, § 1 ust. 1 pkt 3° ustawy z dnia 22 lutego 1998 r. w sprawie statusu założycielskiego belgijskiego banku narodowego stanowi nową pomoc państwa, która podlega obowiązkowi zgłoszenia Komisji Europejskiej?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy ta sama decyzja Komisji Europejskiej jest zgodna z art. 108 ust. 3 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jeżeli zastosuje się taką wykładnię tego przepisu, że przyjmuje się w nim założenie, iż przedmiotowa pomoc państwa została wdrożona przed dniem 3 marca 2011 r. albo przed dniem 1 kwietnia 2011 r. względnie w jednej z tych dat albo – odwrotnie – jeżeli zastosuje się taką wykładnię przepisu, że przyjmuje się w nim założenie, iż rzeczona pomoc państwa została wdrożona w późniejszej dacie?
- 5) Czy art. 108 ust. 3 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwo członkowskie zakaz przyjęcia środka, takiego jak zawarty w art. 36/24 § 1 ust. 1 pkt 3° ustawy z dnia 22 lutego 1998 r. w sprawie statusu założycielskiego belgijskiego banku narodowego, jeśli środek ten wdraża pomoc państwa albo stanowi pomoc państwa, która już została wdrożona i gdy ta pomoc państwa nie została jeszcze zgłoszona Komisji Europejskiej?
- 6) Czy art. 108 ust. 3 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na państwo członkowskie zakaz – bez uprzedniego zgłoszenia do Komisji Europejskiej – przyjęcia środka, takiego jak zawarty w art. 36/24 § 1 ust. 1 pkt 3° ustawy z dnia 22 lutego 1998 r. w sprawie statusu założycielskiego belgijskiego banku narodowego, w przypadku gdy ten środek stanowi pomoc państwa, która nie została jeszcze wdrożona?

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. 2000 C 364, s.1.

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) wdrożonej przez Belgię – Program gwarancji chroniący udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych [notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1021] (Dz.U. L 284, s. 53).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 20 lutego 2015 r. – Colena AG przeciwko Deiters GmbH**

(Sprawa C-78/15)

(2015/C 171/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Colena AG

Strona pozwana: Deiters GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy szkła kontaktowe z motywami bez korekcji składające się z kopolimerów i wody (hydrożel) stanowią „produkt kosmetyczny” („substancję” lub „mieszaninę”) w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych⁽¹⁾, który w świetle tego przepisu jest przeznaczony do kontaktu z zewnętrznymi częściami ciała ludzkiego?
2. Czy rozporządzenie nr 1223/2009 może mieć zastosowanie również w ten sposób, że produkt niespełniający przesłanek art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, jawi się w związku z jego głównym przeznaczeniem przeciętnemu, właściwie poinformowanemu, starannemu i rozsądnemu konsumentowi jako produkt kosmetyczny, na przykład również z tego względu, że na opakowaniu umieszczono tego rodzaju wskazówki, jak „Cosmetic eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive” lub „Colour eye accessories are governed by the EU Cosmetics Directive”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych, Dz.U. L 342, s. 59.